

Sag C-50/05

Sag anlagt af

Maija T.I. Nikula

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus)

»Social sikring – dækning af ydelser ved sygdom og moderskab – beregning af bidrag – forordning nr. 1408/71 – en medlemsstats ret til at medtage pension eller rente udbetalt af en institution i en anden medlemsstat ved beregningen af bidrag – person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i to medlemsstater«

Sammendrag af dom

Social sikring af vandrede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende – sygeforsikring – bidrag, der påhviler pensionister eller rentemodtagere

(Art. 39 EF; Rådets forordning nr. 1408/71, art. 27 og art. 33, stk. 1)

Artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, er ikke til hinder for, at der ved fastsættelsen af sygeforsikringsbidrag, som foretages i bopælsmedlemsstaten for en person, der modtager pension fra institutioner i denne medlemsstat, som har kompetence til at udrede ydelser i medfør af forordningens artikel 27, foruden pensionsindkomst modtaget i bopælsmedlemsstaten, medregnes pensionsindkomst, der udbetales af institutioner i en anden medlemsstat, for så vidt som sygeforsikringsbidragene ikke overstiger det pensionsbeløb, der udredes af bopælsmedlemsstaten.

Dog er artikel 39 EF til hinder for, at pensionsbeløb, som modtages fra institutioner i en anden medlemsstat, tages i betragtning, hvis der allerede er betalt bidrag i denne anden medlemsstat af erhvervsmæssig indkomst oppebåret i sidstnævnte medlemsstat. Det påhviler den berørte part at godtgøre, at disse tidligere bidragsbetalinger faktisk er blevet foretaget.

(jf. præmis 37 og 38 samt domskonkl.)

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

18. juli 2006 (*)

»Social sikring – dækning af ydelser ved sygdom og moderskab – beregning af bidrag – forordning nr. 1408/71 – en medlemsstats ret til at medtage pension eller rente udbetalt af en institution i en anden medlemsstat ved beregningen af bidrag – person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i to medlemsstater«

I sag C-50/05,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) ved afgørelse af 4. februar 2005, indgået til Domstolen den 8. februar 2005, i en sag anlagt af:

Maija T.I. Nikula,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), A. Borg Barthet, U. Lõhmus og A. Ó Caoimh,

generaladvokat: M. Poiares Maduro

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 12. januar 2006,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Maija T.I. Nikula ved M. Ekorre
- den finske regering ved A. Guimaraes-Purokoski og E. Bygglin, som befuldmægtigede
- den spanske regering ved I. del Cuavillo Contreras, som befuldmægtiget
- den nederlandske regering ved H.G. Sevenster og M. de Grave, som befuldmægtigede
- den portugisiske regering ved L. Fernandes og S. Pizarro, som befuldmægtigede
- den norske regering ved I. Djupvik og K. Fløistad, som befuldmægtigede
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin og M. Huttunen, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. februar 2006,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1, herefter »forordning nr. 1408/71«).

2 Anmodningen er blevet rejst under en sag anlagt af Maija Nikula ved Korkein hallinto-oikeus (Finlands højeste forvaltningsdomstol) til prøvelse af en afgørelse truffet af Lapin verotuksen oikaisulautakunta (skatteligningskommissionen for Lapland) vedrørende det skattepligtige indkomstbeløb, der for året 2000 blev lagt til grund ved beregningen af sygeforsikringsbidrag.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

3 Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 har følgende ordlyd:

»Personer, der er bosat på en medlemsstats område, og som er omfattet af denne forordning, har de samme pligter og rettigheder i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne forordning.«

4 Forordningens artikel 27 bestemmer:

»En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, herunder lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, og som har ret til ydelser efter lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18 og bilag VI, modtager, ligesom sine familiemedlemmer, disse ydelser fra bopælsstedets institution og for denne institutions regning, som om den pågældende alene var berettiget til pension eller rente efter den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.«

5 Forordningens artikel 28a lyder:

»Såfremt en person, der har ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning retten til naturalydelse ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, og efter hvis lovgivning den pågældende ikke har ret til pension eller rente, påhviler udgifterne ved naturalydelse udredet til den pågældende og til hans familiemedlemmer den efter reglerne i artikel 28, stk. 2, bestemte institution i en af de medlemsstater, der er kompetent med hensyn til pensioner, for så vidt den nævnte pensionist (rentemodtager) og hans familiemedlemmer ville have haft ret til disse ydelser i medfør af den for nævnte institution gældende lovgivning, såfremt de var bosat i den medlemsstat, på hvis område den nævnte institution er beliggende.«

6 Forordningens artikel 33, stk. 1, bestemmer:

»Den institution i en medlemsstat, som det påhviler at udbetale en pension eller rente, og som efter den lovgivning, der gælder for institutionen, skal tilbageholde bidrag, der påhviler pensionisten eller rentemodtageren til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab, er berettiget til at foretage sådanne tilbageholdelser, beregnet i overensstemmelse med den pågældende lovgivning, i den pension eller rente, som institutionen skal udbetale, for så vidt en institution i den nævnte medlemsstat skal bære udgifterne ved de ydelser, der er udredet i medfør af artikel 27, 28, 28a, 29, 31 og 32.«

De nationale bestemmelser

7 § 1 i lov om sygeforsikring (sairausvakuutuslaki (364/1963)) bestemmer, at alle personer, der har bopæl i Finland, uanset deres nationalitet er forsikret med hensyn til sygdom. Sygeforsikringsbidraget betales i form af en skat. Den sikredes ret til ydelser har ingen forbindelse til de indbetalte bidrag.

8 Nævnte lovs § 33, stk. 2, bestemmer, at de sygeforsikringsbidrag, som de sikrede skal betale, beregnes på grundlag af deres samlede indkomst, som er lagt til grund ved opgørelsen af de lokale skatter, som de skulle betale i det forudgående skatteår.

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

9 Maija Nikula er pensionist bosiddende i Kemi (Finland) og har i løbet af 2000 i alderspension modtaget forskellige ydelser fra institutioner i to medlemsstater, nemlig Kongeriget Sverige, hvor hun har arbejdet i en årrække, og Republikken Finland, hvor hun er bosat.

10 Ved skatteansættelsen for 2000 blev Maija Nikula erklæret fuldt skattepligtig i Finland. Den pension, som hun havde modtaget fra de svenske institutioner, blev medregnet i hendes skattepligtige indkomst i medfør af artikel 18, stk. 1, og artikel 25, stk. 3, litra d), i overenskomsten (SopS 26/1997) mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

11 Maija Nikula anmodede om ændring af sin skatteansættelse, således at pensionen fra de svenske institutioner ikke blev medregnet i den skattepligtige indkomst, der anvendtes som reference ved beregningen af hendes sygeforsikringsbidrag. Ved afgørelse af 11. september 2002 gav skatteligningskommissionen for Lapland afslag på hendes anmodning.

12 Maija Nikula indbragte afgørelsen for Rovaniemen hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Rovaniemi). Denne afviste ved afgørelse af 12. december 2003 at give Maija Nikula medhold.

13 Maija Nikula ansøgte om tilladelse til at appellere afgørelsen truffet af Rovaniemen hallinto-oikeus og nedlagde under appelsagen for Korkein hallinto-oikeus påstand om annullation af nævnte afgørelse, og om at det fastslås, at den pension, hun modtager fra de svenske institutioner, ikke skal medregnes ved beregningen af den skattepligtige indkomst, der anvendes som beregningsgrundlag for hendes sygeforsikringsbidrag.

14 På denne baggrund har Korkein hallinto-oikeus besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 33, stk. 1, i [...] forordning [...] nr. 1408/71 [...] fortolkes således, at det ikke er i overensstemmelse med denne bestemmelse, at der foretages fastsættelse af sygeforsikringsbidrag, hvorefter der i den medlemsstat, hvori pensionisten er bosiddende, som grundlag for fastsættelsen af størrelsen af sygeforsikringsbidragene, foruden pensionsindkomsterne fra bopælsstaten, også tages hensyn til pensionsindkomster modtaget fra andre medlemsstater, hvilket ikke desto mindre sker på den betingelse, at sygeforsikringsbidraget ikke overstiger størrelsen af den fra bopælsstaten modtagne pension, i et tilfælde, hvor pensionisten i henhold til forordningens artikel 27 har ret til ydelser ved sygdom og moderskab alene fra institutionen i bopælslandet og påhvilende bopælslandets institution?«

Om det præjudicielle spørgsmål

15 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 er til hinder for, at der ved fastsættelsen af sygeforsikringsbidrag, som foretages i bopælsmedlemsstaten for en person, der modtager pension fra institutioner i denne

medlemsstat, foruden pensionsindkomst modtaget i bopælsmedlemsstaten, medregnes pensionsindkomst, der udbetales af institutioner i en anden medlemsstat, for så vidt som sygeforsikringsbidragene ikke overstiger det pensionsbeløb, der udredes af bopælsmedlemsstaten.

Indlæg indgivet til Domstolen

16 Den spanske og den portugisiske regering finder ikke, at den kompetente medlemsstat på grundlag af bestemmelserne i artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 kan medtage pension eller rente, der udbetales af en institution i en anden medlemsstat, ved beregningen af sygeforsikringsbidrag. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber er af samme opfattelse, og den finder, at det følger af det generelle princip, som Domstolen fastslog i dom af 10. maj 2001, Rundgren (sag C-389/99, Sml. I, s. 3731), at den kompetente medlemsstat kun kan foretage tilbageholdelser af bidrag i pension eller rente, der ydes af en institution i denne medlemsstat, og ikke i pension eller rente, der udbetales af en institution i en anden medlemsstat.

17 Disse regeringer og Kommissionen støtter deres opfattelse på præmis 49 i Rundgren-dommen, hvori Domstolen har fastslået, at det følger af artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1408/71, at forordningen i det tilfælde, som bestemmelsen omhandler, alene tillader, at den kompetente institution i nævnte medlemsstat ? til dækning af bl.a. ydelser ved sygdom ? foretager en tilbageholdelse i den pension eller rente, der skal udbetales, dvs. faktisk udbetales, af denne institution.

18 Den finske, den nederlandske og den norske regering indrømmer, at der er en sammenhæng mellem kompetencen til at foretage tilbageholdelser i pensionen og forpligtelsen til at afholde naturalydelse. Forpligtelsen til at afholde disse ydelser kan ikke pålægges institutionen i en medlemsstat, der kun har en eventuel kompetence med hensyn til pensioner (Rundgren-dommen, præmis 47). Men regeringerne finder ikke, at denne sammenhæng, som anerkendes i nævnte doms præmis 49, forbyder en medlemsstat, hvori den institution, som har kompetence til at udbetale sygeforsikringsydelse, er etableret, at fastsætte i sin egen lovgivning, hvilket indkomstgrundlag der skal tages hensyn til ved beregningen af sygeforsikringsbidrag. Denne fortolkning underbygges af udtrykket »beregnet i overensstemmelse med den pågældende lovgivning« i artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1408/71. Denne institution er ved udøvelsen af sin kompetence blot undergivet en forpligtelse til at sikre, at ydelserne faktisk udbetales til den berettigede.

19 Disse regeringer finder derfor, at en medlemsstat i denne situation kan beslutte at medtage pension, der udbetales af en anden medlemsstat, ved fastsættelsen af sociale bidrag, men de anerkender dog, at størrelsen af bidragene ikke må overstige det pensionsbeløb, der udbetales i bopælsmedlemsstaten. I sidstnævnte tilfælde kan bidragene nemlig ikke tilbageholdes fuldt ud i de pensioner, der udbetales i denne medlemsstat, hvilket skal være tilfældet, således som Domstolen har fastslået i præmis 49 i Rundgren-dommen.

Domstolens bemærkninger

20 Formålet med forordning nr. 1408/71, som det fremgår af dens anden og fjerde betragtning, er at sikre arbejdstageres og selvstændige erhvervsdrivendes frie bevægelighed inden for Det Europæiske Fællesskab under hensyntagen til særegenhederne i de nationale lovgivninger om social sikring. Forordningen lægger med henblik herpå, som det fremgår af dens femte, sjette og tiende betragtning, princippet om ligebehandling af arbejdstagere efter de forskellige nationale lovgivninger til grund, og det tilsigtes med forordningen at sikre ligebehandling af alle arbejdstagere, der er beskæftiget på en medlemsstats område, bedst muligt samt ikke at stille arbejdstagere ringere, når de udnytter deres ret til fri bevægelighed. De regler, som er indført ved

forordning nr. 1408/71, er kun samordningsregler, som bl.a. omhandler fastlæggelsen af, hvilken lovgivning eller hvilke lovgivninger der skal anvendes på de arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som under forskellige omstændigheder gør brug af deres ret til fri bevægelighed (dom af 9.3.2006, sag C-493/04, Piatkowski, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 19 og 20).

21 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Maija Nikula, som er bosat i Finland, i løbet af år 2000 modtog pension fra såvel svenske som finske institutioner.

22 I henhold til artikel 27 i forordning nr. 1408/71 har en person, der modtager pension eller rente efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, herunder fra den medlemsstat på hvis område vedkommende er bosat, ret til naturalydelser efter lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, som om den pågældende alene var berettiget til pension eller rente efter bopælsmedlemsstatens lovgivning.

23 Som Maija Nikulas bopælsmedlemsstat tilkommer det derfor Republikken Finland at sikre udbetalingen af naturalydelser. Denne medlemsstat er i henhold til forordningens artikel 33, stk. 1, berettiget til at tilbageholde bidrag i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som er fastsat i national lovgivning.

24 Det tilkommer i mangel af en harmonisering på fællesskabsplan enhver berørt medlemsstat i lovgivningen at fastsætte, hvilke indkomster der skal tages hensyn til ved beregningen af bidrag til social sikring (jf. dom af 26.1.1999, sag C-18/95, Terhoeve, Sml. I, s. 345, præmis 51). Dette gælder så meget desto mere, når de fællesskabsretlige bestemmelser indeholder en udtrykkelig henvisning til retten i den medlemsstat, som fællesskabslovgivningen har udpeget som den stat, der er kompetent til at tilbageholde sygeforsikringsbidrag. Den berørte medlemsstat skal imidlertid overholde fællesskabsretten ved udøvelsen af denne kompetence (jf. Terhoeve-dommen, præmis 34, og dom af 7.7.2005, sag C-227/03, Van Pommeren-Bourgondiën, Sml. I, s. 6101, præmis 39).

25 Således bestemmer den finske lov om sygeforsikring i § 33, stk. 2, at sygeforsikringsbidragene beregnes på grundlag af den samlede indkomst, som er lagt til grund ved opgørelsen af de lokale skatter, som skulle betales i det forudgående skatteår, herunder bl.a. også pension og rente, der udbetales af andre medlemsstater.

26 Kommissionen og visse medlemsstater finder, at Domstolens holdning i Rundgren-dommen i princippet forbyder en medlemsstat at pålægge pension, der ydes af en anden medlemsstat, sociale bidrag. I modsætning til hvad disse procesdeltagere har hævdet, kan resultatet i nævnte dom ikke overføres til den foreliggende hovedsag.

27 Sulo Rundgren, der stammede fra Finland, og som siden den 18. juli 1975 havde været svensk statsborger, rådede ikke over anden indkomst end pension og livrente, der blev udredet af Kongeriget Sverige. Det påhvilede denne medlemsstat at afholde udgifterne ved naturalydelser.

28 Republikken Finland, der hverken udbetalte pension eller rente til den berørte, kunne således ikke i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 »tilbageholde bidrag [...] i den pension eller rente, som institutionen [skulle] udbetale«.

29 I henhold til princippet om at der ikke af en person, der har ret til en pension eller en rente, og som har bopæl på en medlemsstats område, af denne grund kan opkræves bidrag til en lovpligtig forsikring til dækning af ydelser, som det påhviler en institution i en anden medlemsstat at udrede (dom af 21.2.1991, sag C-140/88, Noij, Sml. I, s. 387, præmis 14), kunne Republikken Finland heller ikke afkræve Sulo Rundgren betaling af bidrag som dem, der var foreskrevet i den finske lovgivning, i det omfang han oppebar ydelser, der havde et tilsvarende formål, og som blev

afholdt af en institution i Kongeriget Sverige, der var den medlemsstat, der var kompetent med hensyn til pensioner (Rundgren-dommen, præmis 56).

30 Det er ganske vist korrekt, at det ville være i strid med princippet om fri bevægelighed for personer, hvis en medlemsstats lovgivning pålægger personer, der modtager pension, at bidrage til en supplerende socialsikringsordning uden at yde den tilsvarende sociale beskyttelse (dom af 15.2.1996, sag C-53/95, Kemmler, Sml. I, s. 703, og af 19.3.2002, forenede sager C-393/99 og C-394/99, Hervein m.fl., Sml. I, s. 2829). Dette er imidlertid ikke tilfældet i hovedsagen, eftersom den finske lovgivning, som er bopælsmedlemsstatens lovgivning, under udelukkelse af enhver anden lovgivning finder anvendelse på alle personer, der modtager pension, og som er bosat på Finlands område.

31 I et tilfælde som det, der foreligger i hovedsagen, hvor en institution i bopælsmedlemsstaten udbetaler pension, og en institution i denne samme medlemsstat dækker udgifterne til sygeforsikring, er der ingen bestemmelse i forordning nr. 1408/71, som forbyder denne stat at beregne størrelsen af en bosiddendes sociale bidrag på grundlag af dennes samlede indkomst, uanset om den hidrører fra pension, der udbetales i bopælsmedlemsstaten, eller fra pension, der udbetales i andre medlemsstater.

32 Uanset hvilken beregningsmetode, der anvendes, kan bidragsbeløbet dog ikke overstige det pensionsbeløb, der udbetales af institutioner i bopælsmedlemsstaten, eftersom sygeforsikringsbidrag, således som det bemærkes i denne doms præmis 28, i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 kun kan opkræves af pension eller rente, der udbetales af bopælsstaten (jf. i denne retning Rundgren-dommen, præmis 49).

33 Desuden ville det udgøre en hindring for den frie bevægelighed for personer, såfremt bopælsmedlemsstaten iværksatte en ordning, som ikke tog hensyn til de sygeforsikringsbidrag, som personer, der modtager pension, allerede havde betalt i løbet af deres erhvervsaktive år i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten. En sådan ordning ville straffe disse pensionsmodtagere alene af den grund, at de har udøvet deres ret til fri bevægelighed, og privilegere de pensionsmodtagere, som var forblevet i en enkelt medlemsstat for der at udøve hele deres erhvervsaktivitet.

34 Domstolen har således fastslået, at artikel 39 EF er til hinder for, at en medlemsstat beregner sygeforsikringsbidrag for en pensioneret arbejdstager, der er omfattet af statens lovgivning, på grundlag af bruttobeløbet af en supplerende alderspension, der beror på en overenskomst, og som arbejdstageren oppebærer i en anden medlemsstat, uden at tage hensyn til, at en del af pensionens bruttobeløb allerede er blevet fratrukket som sygeforsikringsbidrag i sidstnævnte stat (dom af 15.6.2000, sag C-302/98, Seherer, Sml. I, s. 4585, præmis 36).

35 For at forebygge denne risiko og med henblik på inden for Fællesskabet at sikre ligebehandling af medlemsstaternes statsborgere i forhold til de forskellige nationale lovgivninger, skal den medlemsstat, der er kompetent med hensyn til ydelserne, og som i henhold til national lovgivning normalt medtager pension og rente, der udbetales af institutioner i andre medlemsstater ved beregningen af sygeforsikringsbidrag, se bort fra pensionsbeløb, for hvilke pensionsmodtageren allerede har betalt bidrag i andre medlemsstater, uanset om den pågældende har betalt bidragene af sin erhvervmæssige indkomst, eller om de er blevet trukket direkte fra denne indkomst.

36 Det påhviler den berørte part at godtgøre, at disse tidligere bidragsbetalinger faktisk er blevet foretaget.

37 Herefter skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 33, stk. 1, i forordning nr.

1408/71 ikke er til hinder for, at der ved fastsættelsen af sygeforsikringsbidrag, som foretages i bopælsmedlemsstaten for en person, der modtager pension fra institutioner i denne medlemsstat, som har kompetence til at udrede ydelser i medfør af forordningens artikel 27, foruden pensionsindkomst modtaget i bopælsmedlemsstaten, medregnes pensionsindkomst, der udbetales af institutioner i en anden medlemsstat, for så vidt som sygeforsikringsbidragene ikke overstiger det pensionsbeløb, der udredes af bopælsmedlemsstaten.

38 Dog er artikel 39 EF til hinder for, at pensionsbeløb, som modtages fra institutioner i en anden medlemsstat, tages i betragtning, hvis der allerede er betalt bidrag i denne anden medlemsstat af erhvervsmæssig indkomst oppebåret i sidstnævnte medlemsstat. Det påhviler den berørte part at godtgøre, at disse tidligere bidragsbetalinger faktisk er blevet foretaget.

Sagens omkostninger

39 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

1) **Artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, er ikke til hinder for, at der ved fastsættelsen af sygeforsikringsbidrag, som foretages i bopælsmedlemsstaten for en person, der modtager pension fra institutioner i denne medlemsstat, som har kompetence til at udrede ydelser i medfør af forordningens artikel 27, foruden pensionsindkomst modtaget i bopælsmedlemsstaten, medregnes pensionsindkomst, der udbetales af institutioner i en anden medlemsstat, for så vidt som sygeforsikringsbidragene ikke overstiger det pensionsbeløb, der udredes af bopælsmedlemsstaten.**

2) **Dog er artikel 39 EF til hinder for, at pensionsbeløb, som modtages fra institutioner i en anden medlemsstat, tages i betragtning, hvis der allerede er betalt bidrag i denne anden medlemsstat af erhvervsmæssig indkomst oppebåret i sidstnævnte medlemsstat. Det påhviler den berørte part at godtgøre, at disse tidligere bidragsbetalinger faktisk er blevet foretaget.**

Underskrifter

* Processprog: finsk.